

[Finansministeren.]

nogen fair fremgangsmåde over for tjenestemandsoorganisationerne. Jeg forstår, at man vil skyde på regeringen, men som jeg sagde før: man rammer anderledes.

Det ærede medlem spurgte, om det var ond gerning at forlange lønningsloven af 1958 overholdt. Det kan jeg ikke sige det er, men jeg kan da sige så meget, at hvad der er gennemført på tjenestemandsområdet siden 1958, har der dels været almindelig enighed om, dels har det ærede medlems parti i hvert fald ikke på noget tidspunkt stillet forslag om at yde mere til tjenestemændene. Det synes jeg er helt i sin orden, for hvis man først her i tinget kommer ind på fra den ene eller den anden side at give overbud i forhold til, hvad finansministeren og tjenestemandsoorganisationerne forhandler sig til rette om, ja, så vil det blive meget svært at gennemføre sådanne forhandlinger. Men så synes jeg rigtig nok også, man bagefter skal afholde sig fra at fremstille sagerne på den måde, som det i den senere tid er blevet almindeligt fra konservativ side.

Det ærede medlem hr. Baagø spurgte mig, om spørgsmålet om tjenestemændenes forhold i relation til den fulde folkepension og til arbejdsmarkedets tillægspension vil blive løst uafhængigt af andre lønforhandlinger med tjenestemændene. Det ærede medlem ved godt, at det er et spørgsmål, som det er umuligt for mig at besvare på dette tidspunkt. Det er klart, at det arbejde, som nu går sin gang i det nævnte udvalg, må gå til ende, og vi må have en afklaring dér, før vi kan vide, hvordan de videre forhandlinger mellem staten og tjenestemændene kommer til at foregå. Jeg har lagt vægt på, hvad fremgangsmåden angår, at holde mig i god kontakt med tjenestemandsoorganisationerne, og jeg mener ikke, at tjenestemandsoorganisationerne i så henseende har noget at beklage sig over. Jeg har i hvert fald ikke hørt klager. Det forekommer mig mærkeligt, at vi på den baggrund skal høre en tale som den, det ærede medlem holdt i dag.

(Kort bemærkning).

Chr. Madsen: Det er en kort bemærkning til den højtærede socialminister. Jeg

synes, den højtærede minister blev lidt grov i sin sidste udtalelse. Der blev sagt, at vi levede af utilfredshed, vi var ikke til at tilfredsstille, og at vi altid kom med overbudspolitik. Jeg beder den højtærede socialminister om at tænke sig en lille smule om, for i næsten alt, hvad jeg har sagt, vil han ord til andet finde, hvad han selv sagde i den første folkeforsikringskommission i midten af 1950'erne: $\frac{2}{3}$ af en arbejdsindtægt — det var den højtærede socialministers ord. Hvad jeg ellers har sagt i denne forbindelse, kan den højtærede socialminister finde i sine egne udtalelser i denne kommissionsbetænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om folkepension uden indtægtsregulering og om pensionstillæg m.v.).

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 89 stemmer mod 7; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 1, 10, 12 og 16 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges med 93 stemmer mod 8; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7

forkastedes med 93 stemmer mod 8; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.